Dosarul nr. 4-12/2025
4-25008173-38-4-23012025

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

13 februarie 2025 or.Rezina

Judecătoria Orhei, sediul Rezina
în componența:
Președintelui ședinței, judecătorul: Eugeniu Russ
Grefierului: Corina Cebotari
În absența:
Agentului constatator al IP Rezina Alexandr Furtuna
Făptuitorului Roman Mustea
(în privința cărora au fost întreprinse măsurile necesare și de rigoare privind citarea legală)

examinând în ședința de judecată publică cauza contravențională intentată împotriva lui Mustea Roman, născut la *****, IDNP *****, domiciliat în *****, r-nul Rezina, *învinuit în comiterea contravenției prevăzute de art. 353 alin. (1) din Codul contravențional,*

c o n s t a t ă:

1. Făptuitorul **Mustea Roman**, la data de 08 ianuarie 2025, la ora 14 şi 50 min., aflându-se în *****, r-nul Rezina, în stare de ebrietate, a manifestat un comportament agreziv și s-a exprimat cu cuvinte injurioase în privința angajatului IP Rezina, Arsenie Untilă, aflat în exercițiul funcțiunii, îmbrăcat în uniformă de serviciu, astfel a ultragiat angajatul cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne.

Acțiunile făptuitorului, de către agentul constatator al Inspectoratului de Poliție Rezina – Alexandr Furtuna, au fost încadrate în baza art. 353 alin. (1) din Codul contravențional, reprezintă contravenţie *ultragierea colaboratorului organelor de ocrotire a normelor de drept, adică jignirea premeditată a onoarei şi demnităţii (..) angajatului cu statut special al Ministerului Afacerilor Interne, altei persoane, aflată în exerciţiul funcţiunii (...) de menţinere, asigurare şi restabilire a ordinii publice, (...), exprimată prin acţiune, verbal sau în scris.*

2. În şedinţa de judecată, *agentul constatator al Inspectoratului de Poliţie Rezina – Alexandr Furtuna*, nu s-a prezentat, însă a depus o cerere de examinarea cauzei în lipsa sa, iar ca urmare instanța de judecată a dispus examinarea cauzei în lipsa acestuia.

3. *Făptuitorul* Mustea Roman, fiind citat legal în şedinţă de judecată nu s-a prezentat și nici nu a informat instanța despre motivele neprezentării, iar ca urmare instanța de judecată a constatat citarea legală a dispus examinarea cauzei în lipsa acestuia.

Examinând materialele cauzei şi verificând procesul verbal cu privire la contravenție sub aspectul îndeplinirii condițiilor de fond și de formă prevăzute de lege pentru valabilitatea sa în coroborare cu mențiunile agentului constatator la materialele dosarului contravențional, instanța de judecată reține următoarele.

4. *În fapt*, prin procesul verbal cu privire la contravenţie cu nr. şi seria MAI06 566199 (4073229392839257), încheiat la 13.01.2025, la ora 10 şi 50 min. de către agentul constatator al Inspectoratului de Poliţie Rezina – Alexandr Furtuna, în acţiunile lui Mustea Roman s-a reținut săvârșirea contravenției prevăzute de art. 353 alin. (1) din Codul Contravențional, pe faptul că, la data de 08 ianuarie 2025, la ora 14 şi 50 min., aflându-se în *****, r-nul Rezina, în stare de

ebrietate, a manifestat un comportament agreziv și s-a exprimat cu cuvinte injurioase în privința angajatului IP Rezina, Arsenie Untilă, aflat în exercițiul funcțiunii, îmbrăcat în uniformă de serviciu, astfel a ultragiat angajatul cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne.

Consecutiv, potrivit art. 395 din Codul contravențional, procesul verbal cu privire la contravenție a fost remis conform competenței spre examinare în fond la Judecătoria Orhei, sediul Rezina.

5. *În drept*, în conformitate cu art. 8 alin. (2) din Codul contravențional, este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

Conform art. 442 alin. (1) din Codul contravențional, procesul verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

Reieşind din prevederile art. 400 alin. (4) din Codul contravenţional, inclusiv contravenţiile prevăzute la art. 353 din acelaşi cod, se constată de către angajaţii subdiviziunilor subordonate Ministerului Afacerilor Interne care exercită atribuţiile poliţiei, iar ulterior prin prisma alin. (5) din acelaşi articol, procesele verbale cu privire la contravenţiile prevăzute la art. 353 se remit spre examinare în fond instanţei de judecată competente, în acest caz, fiind respectate condiţiile cu privire la competenţa de examinare a cauzei.

De asemenea, în conformitate cu prevederile art. 458 alin.(1) Cod Contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante; e) necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei, iar din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului contravențional, instanța de judecată evidențiază că sancțiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetățenilor în vederea realizării scopului preventiv și represiv al sancțiunii, pe când potrivit art.38 alin.(4) din acelaşi cod, arestul contravențional poate fi aplicat şi în cazul neexecutării intenționate a unei alte sancțiuni contravenționale, ce conferă faptei natura penală.

Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (a se vedea *Ziliberberg împotriva Moldovei*, § 35, din 01 februarie 2005; *Angel împotriva României*, § 52, din 04 octombrie 2007 sau *Ozturk împotriva Germaniei* din 21 februarie 1994).

Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravenționala desfășurată în fața instanței de judecată revine în primul rând organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, făptuitorul urmează să-și probeze nevinovăția.

În asemenea situație, întru respectarea garanțiilor sus indicate, instanța de judecată a verificat legalitatea și temeinicia procesului verbal cu privire la contravenţie cu nr. şi seria MAI06 566199 (4073229392839257), încheiat la 13.01.2025.

Sub aspectul legalității procesului verbal cu privire la contravenţie, instanța de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 din Codul contravențional.

6. Legea contravențională prevede redactarea procesului verbal cu privire la contravenție într-o anumită forma *„ad validitatem”*, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit.

În acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 al Codului contravențional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție prin prisma art. 445 al Codului contravențional.

Din cercetarea actului menționat, instanța constată că agentul constatator a respectat prevederile art. 443 alin. (1) lit. a)-h) din Codul contravenţional şi a inserat data (ziua, luna, anul), ora şi locul încheierii, calitatea, numele şi prenumele agentului constatator, denumirea autorităţii pe care o reprezintă; numele, prenumele, domiciliul, ocupaţia persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, datele din buletinul ei de identitate sau, după caz, din alt act care stabileşte identitatea persoanei, fapta contravenţională, locul şi timpul săvârşirii ei, circumstanţele cauzei care au importanţă pentru stabilirea faptelor şi consecinţelor lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenţie; încadrarea juridică a faptei, norma materială contravenţională şi indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenţiei; menţiunea prin semnătură despre aducerea la cunoştinţa persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional a drepturilor şi obligaţiilor lor prevăzute la art.384 şi 387, obiecţiile şi probele pe care persoana în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional le aduce în apărarea sa, precum şi informaţii despre instituţia bancară şi despre modul de plată a amenzii, iar decizia de de remitere a cauzei este stipulată clar şi descifrabil.

Totodată, agentul constatator a descris în conținutul actului fapta contravențională, formulată cu suficientă precizie, astfel încât să permită persoanei să decidă asupra conduitei sale și să prevadă, în mod rezonabil, în funcție de circumstanțele cauzei, consecințele acestei conduite, argument prin care instanţa nu a constatat incertitudini la descrierea faptei şi persoanei.

În acelaşi context, instanța reiterează că procesul-verbal cu privire la contravenție, în sensul art. 442 Cod Contravențional, este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul, iar procesul verbal se încheie de agentul constatator pe baza *constatărilor personale* şi a *probelor acumulate*, *în prezenţa făptuitorului* sau în absenţa lui, or, în atare circumstanţe, se concluzionează că, în procesul verbal cu privire la contravenție este necesar de a fi descrisă fapta, în așa fel ca învinuirea formulată să fie clară făptuitorului.

La fel, instanța de judecată menționează că, procesul verbal cu privire la contravenție a fost întocmit și perfectat în prezenţa făptuitorului Mustea Roman, care a semnat actul nominalizat, iar în acest sens nu pot exista incertitudini cu referire la faptul neaducerii la cunoștință a drepturilor și obligațiilor lui prevăzute de art. 34, 378, 384, 387 și 448 din Codul contravențional, precum și decizia agentului constatator de a remite cauza contravenţională în instanţă, fapt confirmat prin semnătura făptuitorului în rubricile necesare din procesul verbal cu privire la contravenție, dar și prin lipsa altor probe contrare în acest context.

Concomitent, instanţa notează că atât cauza, cât şi natura acuzaţiei au fost formulate destul de clar, prin enumerarea faptei incriminate şi a încadrării juridice corespunzătoare Codului contravenţional, astfel încât să fie percepută învinuirea adusă şi consecinţele care pot surveni, iar prin aceasta nu este afectat esenţial vreun drept al făptuitorului şi nu reprezintă un temei de nulitate absolută al procesului verbal, prevăzut la art. 455 din Codul contravenţional.

Mai mult ca atât, şi Curtea Constituţională a menţionat cu titlu de exemplu că un caz de omisiune a indicării ocupației contravenientului sau oficiului care i-a eliberat actul de identitate, în mod evident sunt irelevante sau insignifiante în raport cu fondul cauzei, iar în asemenea situații ar fi imposibil de susținut că statul și-a onorat obligațiile procedurale pozitive de a investiga efectiv și de a-i pedepsi pe cei vinovați *(par. 41 din Hotărârea Curţii nr. 32 din 29 noiembrie 2018, prin care s-au declarat neconstituționale articolul 445 și textul „și 445" din articolul 461 ale Codului contravențional)*.

Concomitent, din analiza procesului verbal cu privire la contravenţie şi a materialelor cauzei, instanța observă că făptuitorul nici nu a solicitat să fie asistat de apărător sau să-i fie asigurată asistența unui interpret/traducător şi nici nu a invocat acest fapt în şedinţă de judecată, iar în subsidiar, făptuitorului i s-au pus la dispoziţie aceste garanţii, inclusiv prin posibilitatea prezentării unor probe suplimentare în cadrul examinării în instanţa de judecată.

7. *Sub aspectul temeiniciei procesului verbal cu privire la contravenţie*, instanța evidențiază că forța probantă a proceselor verbale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul (cauza *Bosoni împotriva Franței,* hotărârea din 7 septembrie 1999).

În lumina celor relatate *supra*, persoana învinuită are dreptul la un proces echitabil, conform art. 374 – 382 al Codului contravențional, în cadrul căruia să utilizeze orice mijloc de probă și să invoce orice argumente pentru dovedirea împrejurării că situația de fapt din procesul – verbal cu privire la contravenție nu corespunde modului de desfășurare a evenimentelor, iar sarcina instanței de judecată este de a respecta limita proporționalității între scopul urmărit de autoritățile statului de a nu rămâne nesancționate acțiunile antisociale prin impunerea unor condiții imposibil de îndeplinit și respectarea dreptului la apărare al persoanei sancționate contravențional.

În raport cu cele enunțate, art. 425 alin. (2) al Codului contravențional cuprinde dispoziții exprese cu privire la forța probantă a procesului verbal cu privire la contravenție, fiind reglementat că, în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul procesului verbal cu privire la contravenție.

La fel, instanța reține că legiuitorul, în art. 442 alin. (1) din Codul contravențional, a definit procesul verbal cu privire la contravenție, ca fiind un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul, iar subsecvent, a fost legiferat și faptul că, procesul verbal cu privire la contravenție se încheie de agentul constatator *pe baza constatărilor personale* şi a *probelor acumulate*, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

Interpretând art. 425 alin. (2) în coroborare cu art. 442 alin. (1) ale Codului contravențional, rezultă că procesul verbal cu privire la contravenţie cu nr. şi seria MAI06 566199 (4073229392839257), încheiat la 13.01.2025, face dovada cu privire la încadrarea în drept și situația faptică stabilită de agentul constatator, urmând a fi examinat şi în raport cu actele existente la dosar, acumulate de agentul constatator în cazul pendinte.

Pe lângă aceasta, instanța apreciază că, în măsura în care procesul verbal cu privire la contravenţie cu nr. şi seria MAI06 566199 (4073229392839257), încheiat la 13.01.2025 nu este

afectat de vicii de legalitate, valoarea sa probatorie nu trebuie exclusă, iar mai mult ca atât, la examinarea cauzei, făptuitorul nu a invocat şi instanța nu a stabilit că datele inserate de agentul constatator în actul atacat ar fi fost obținute prin ilegalitățile enumerate expres în art. 425 alin. (6) al Codului contravențional.

În această ordine de idei, instanța remarcă că făptuitorul Mustea Roman este învinuit precum că a comis contravenției prevăzute de art. 353 alin. (1) din Codul contravențional, iar respectiv, cu privire la starea de fapt fixată de agentul constatator în procesul verbal de contravenție și în corespundere cu art. 425 alin. (2), (3), (4), (5) al Codului contravențional, instanța de judecată reține că aceasta a fost confirmată prin probe pertinente, concludente și utile cazului contravențional: - *procesul verbal cu privire la contravenție cu nr. şi seria MAI06 566199 (4073229392839257), încheiat la 13.01.2025*, care cuprinde poziţia personală a agentului constatator, din care reiese constatarea contravenției comise şi descrierea acesteia; - *informația de la angajații de poliție din 08.01.2025*, precum că la data de 08 ianuarie 2025, la ora 14 şi 50 min., în timpul documentării cazului înregistrat în R-2 sub nr.88, cet. Mustea Roman i-a numit cu cuvinte necenzurate; - *rapoartele colaboratorilor de poliție Creciun Veronica și Untila Arsenie din 08.01.2025*; - *tichetul Drager din 08.01.2025 15:03; - procesul verbal de audiere a contravenientului din 13.01.2025*, prin care a fost audiat făptuitorul Mustea Roman, care a comunicat că recunoaște fapta comisă la 08.01.2025.

Instanța subliniază astfel că, fapta contravenționale săvârșită de către făptuitor au fost constatate personal de către agentul constatator și au fost inserate în procesul verbal cu privire la contravenție cu nr. şi seria MAI06 566199 (4073229392839257), încheiat la 13.01.2025.

Din analiza actului menționat, care în situația relatată *supra* și în condițiile art. 425 alin. (2) – (5) din Codul contravențional constituie o probă pertinentă și concludentă cazului, instanța a stabilit cu certitudine că, Mustea Roman la data de 08 ianuarie 2025, la ora 14 şi 50 min., aflându-se în *****, r-nul Rezina, în stare de ebrietate, a manifestat un comportament agreziv și s-a exprimat cu cuvinte injurioase în privința angajatului IP Rezina, Arsenie Untilă, aflat în exercițiul funcțiunii, îmbrăcat în uniformă de serviciu, astfel a ultragiat angajatul cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne..

Or, potrivit art. 19 şi 21 al Legii nr. 320 din 27 decembrie 2012, cu privire la activitatea Poliţiei şi statutul poliţistului, poliţiştii au atribuţii exhaustive în domeniul menţinerii, asigurării şi restabilirii ordinii, şi securităţii publice, inclusiv de a reacţiona prompt la orice solicitare în acest sens, iar acţiunile comise de terţi în scopul perturbării acestor activităţi, *a priori* necesită a fi sancţionate, în vederea asigurării realizării cu succes a scopurilor generale ale poliţiei, care are misiunea de a apăra drepturile şi libertăţile fundamentale ale persoanei prin activităţi de menţinere, asigurare şi restabilire a ordinii şi securităţii publice, de prevenire, investigare şi de descoperire a infracţiunilor şi contravenţiilor.

Mai mult, reieşind din prevederile art. 25 alin. (5) pct. 1), 3) sau 4) al aceleiaşi legi, în realizarea atribuţiilor de serviciu, poliţistul are împuterniciri de a solicita persoanelor, respectarea ordinii publice şi încetarea acţiunilor ilegale, iar, în caz de necesitate, pentru asigurarea respectării cerinţelor legale să intervină prin aplicarea forţei fizice, mijloacelor speciale sau a armei de foc din dotare, în condiţiile stabilite de lege, să stabilească identitatea persoanelor care încalcă dispoziţiile legale ori dacă sânt indicii că acestea pregătesc sau au săvârşit o faptă ilicită sau prejudiciabilă, precum și a persoanelor care solicită intrarea într-un perimetru restricţionat, precum şi să conducă la sediul unităţii de Poliţie persoanele care, prin acţiunile lor, periclitează viaţa sau sănătatea persoanelor, ordinea şi securitatea publică sau alte valori sociale ocrotite de

lege, precum şi persoanele suspectate de săvârşirea unor fapte ilicite sau prejudiciabile, a căror identitate nu a fost stabilită în condiţiile legii.

În conformitate cu jurisprudenţa relevantă a Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăţia inculpatului prin adoptarea unor soluţii motivate. Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil: …în cazul în care instanţele judecătoreşti naţionale se abţin de a da un răspuns special şi explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părţii care le-a formulat posibilitatea de a şti dacă o anumită susţinere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil. (*Ruiz Torija împotriva Spaniei*, 9 decembrie 1994, § 29; *Papon împotriva Franţei (nr. 2)*, dec., 15 noiembrie 2001; *Boldea împotriva României*, 15 februarie 2007, § 30).

În acest context, agentul constatator a făcut dovadă stării de fapt prin probele anexate la dosar și apreciate de instanțe, iar instanța reține că încheierea procesului verbal este una temeinică.

Mai mult, instanța de judecată conchide că, fapta contravențională imputată făptuitorului au fost stabilite în acest caz, prin probe acumulate, care indică unanim în privinţa aceleiaşi versiuni de acuzare, iar în acest sens, instanţa deduce că au existat într-adevăr acţiunile incriminate, care au confirmat caracterul agresiv al acţiunilor făptuitorului în prezenţa poliţiei, după cum se relevă din materialele cauzei, care atestă adresări cu cuvinte necenzurate exclusiv în adresa angajaţilor poliţiei, care în ambianţa obligaţiilor legale expuse *supra*, or la data de 08 ianuarie 2025, la ora 14 şi 50 min., colaboratorii de poliție au documentat cazul înregistrat în R-2 sub nr.88. Prin urmare, angajaţii poliţiei nu au acţionat arbitrar, dar în exerciţiul serviciului au acţionat dezinteresat.

În concordanţă cu cele expuse, în speță, făptuitorul nu a prezentat careva probe ce ar infirma vinovăția sa, iar prin urmare, fapta reținută este probată atât prin probe certe şi documentate legal, cât şi cu ajutorul prezumției de legalitate a procesului verbal cu privire la contravenție cu nr. şi seria MAI06 566199 (4073229392839257), încheiat la 13.01.2025, actul fiind emis cu respectarea tuturor condițiilor de fond și de formă prevăzute de lege, dar și cu prezumția de veridicitate, adică reflectă în mod real ceea ce a stabilit autoritatea emitentă, prezumții consacrate expres în art. 425 alin. (2) și 442 alin. (1) din Codul contravențional, care în opinia instanței, sunt legale, în sensul pe care inclusiv instanța europeană îl dă acestei noțiuni **(***Salabiaku împotriva Franței*, hotărârea din 7 octombrie 1988, par. 28; *Telfner împotriva Austriei*, hotărârea din 20 martie 2001, par. 16).

Or, conjunctura relatată a fost admisă astfel şi de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului și în Decizia *Haiducu şi alţii contra României* din 13 martie 2012, în care a fost statuat că, prevederile art. 6 par. 2 din Convenție nu se opun aplicării unui mecanism care ar instaura o prezumție relativă de conformitate a procesului verbal cu realitatea, prezumție fără de care ar fi practic imposibil să sancționezi încălcările legislației, intrând în competenta poliției.

Instanţa mai precizează că în mod evident, nu există dubii în privința celor constatate de către agentul constatator, atâta timp cât, prin autoritatea ce i s-a conferit, are obligația să-și dea interesul pentru respectarea întocmai a prevederilor legale, fără a leza în nici un fel drepturile făptuitorului Mustea Roman, care cert a ultragiat angajații de poliţie în timpul exercitării atribuţiilor sale de serviciu, prevăzute inclusiv prin legea enunţată anterior şi mai mult lezându-le acestora demnitatea umană şi reputaţia profesională.

În aceste condiţii, instanţa statuează în afara oricăror dubii, că într-adevăr fapta incriminată a avut loc, fiind comisă cu bună-ştiinţă şi respectiv cu vinovăţie de către Mustea Roman, iar astfel, probele apreciate fiecare în parte și pe toate în ansamblul lor, coroborează între

ele, se completeze unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială şi dovedesc cert comiterea contravenţiilor imputate petiţionarului, care se încadrează în limitele laturii obiective a contravenţiei prevăzute de art. 353 alin. (1) ale Codului contravenţional.

În această ordine de idei, agentul constatator a făcut dovada stării de fapt prin înscrisurile depuse la dosar şi apreciate ca veridice de instanță, iar încheierea procesului verbal şi adoptarea deciziei de sancţionare în acest caz va fi una temeinică.

Pe lângă aceasta, instanța nu a determinat nici alte circumstanțe prevăzute în art. 441 al Codul contravențional, care ar înlătura răspunderea contravențională.

8. În continuare, instanţa reţine că dosarul contravențional în privința lui Mustea Roman pe semnele contravenției prevăzute de art. 353 alin. (1) din Codul contravențional a fost expediat în instanța de judecată pentru examinare în fond.

În acest caz, potrivit art. 7 din Codul contravențional, persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod, iar conform prevederilor art. 41 alin. (1), (2) din acelaşi cod, sancţiunea contravenţională se aplică în funcţie de caracterul şi de gradul prejudiciabil al contravenţiei, de caracteristica persoanei şi de circumstanţele atenuante şi agravante, iar faţă de persoana a cărei vinovăţie este dovedită se aplică o sancţiune echitabilă, în limitele şi în conformitate cu dispoziţiile codului contravenţional.

Astfel, în calitate de circumstanțe atenuante sau circumstanţe care ar agrava răspunderea făptuitorului, instanţa de judecată nu identifică nici un argument în acest sens.

Respectiv, *sub aspectul individualizării pedepsei*, instanța de judecată precizează că, va fi administrată în limitele impuse de art. 30 alin. (2) din Codul contravențional, coroborat cu cele expuse în limitele stabilite de art. 353 alin. (1) din Codul contravențional, or în conformitate cu art. 22 din Constituția Rep. Moldova, nu se va aplica nici o pedeapsă mai aspră decât cea care era aplicabilă în momentul comiterii actului delictuos, iar la momentul comiterii, contravenţia incriminată conform art. 353 alin. (1) prevedea o sancţiune cu *amendă de la 10 la 25 de unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 40 la 60 de ore.*

Instanța de judecată mai evidențiază că orice sancțiune juridică, inclusiv cea contravențională, nu reprezintă un scop în sine, ci un mijloc de reglare a raporturilor sociale, de formare a unui spirit de responsabilitate, iar pentru aceasta nu este nevoie ca în toate cazurile sa se aplice sancțiunea maximă, or sancțiunile juridice constituie nu mijloace de răzbunare a societății, ci de prevenire a săvârșirii faptelor ilicite și de educare a persoanelor vinovate.

La fel, conform art. 37 alin. (3) din Codul contravenţional, munca neremunerată în folosul comunităţii poate fi aplicată doar persoanelor care acceptă să execute o asemenea sancţiune, cu excepția contravenției prevăzute la art. 78^1 și 318^1, pentru care acordul persoanei nu este necesar.

La caz este de menționat că, agentul constatator nu a prezentat careva acte ce ar confirma că contravenientul i-a fost aplicat anterior o pedeapsă sub formă de amendă, iar acesta s-a eschivat de executarea acesteia.

În aceste context, instanţa va ţine cont de personalitatea făptuitorului, de împrejurările săvârșirii faptei astfel cum a fost reţinută de către instanţă, de comportamentul făptuitorului la momentul constatării faptei, de necesitatea prevenirii în viitor a unor fapte similare, precum şi faptul că nu se atestă la materialele cauzei informaţii privind alte antecedente penale sau contravenţionale în privinţa sa.

În baza celor enunțate *supra*, având în vedere circumstanțele cauzei şi faptul nerecunoaşterii vinovăţiei de către făptuitor, prin prisma art. 42 alin. (2) din Codul

contravenţional, instanța de judecată constată vinovăția lui Mustea Roman în comiterea contravenției prevăzute de art. 353 alin. (1) din același cod și îi aplică făptuitorului o sancțiune sub formă de amendă în cuantum de 15 unităţi convenţionale, după cum statuează imperativ sancţiunea normei speciale şi care reprezintă echivalentul sumei de 750 lei.

De asemenea, instanţa va informa făptuitorul că în conformitate cu prevederile art. 34 alin. (3) din Codul contravenţional, acesta va fi în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plăteşte în cel mult 3 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoştinţă a deciziei de aplicare a sancţiunii contravenţionale, iar în acest caz se consideră că sancţiunea amenzii este executată integral, cu excepţia cazului în care a fost contestată decizia de aplicare a sancţiunii contravenţionale şi contravenientul nu şi-a retras cererea de contestare a deciziei, emisă asupra cauzei contravenţionale, până la cercetarea judecătorească.

În acest mod, la cazul dedus judecării cauzei, instanţa apreciază că făptuitorul este susceptibil de executarea unei pedepse, având împlinită vârsta de 18 ani, dar totodată consideră că în privinţa lui Mustea Roman poate fi aplicabilă o sancţiune cu un grad mai redus de severitate, în cuantumul nominalizat, or instanţa nu manifestă intenţia agravării situaţiei făptuitorului, ci doar pedepsirea sa corespunzător faptelor comise de acesta.

9. În conformitate cu prevederile art. 34, 44, 395, 400 alin. (5), 443, 452-458, 460 şi 462-463 din Codul contravențional, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ș t e:

Se recunoaşte vinovat **Mustea Roman**, în comiterea contravenției prevăzute de art. 353 alin. (1) din Codul contravențional și i se aplică acestuia o sancțiune cu amendă în mărime de 15 (cincisprezece) unităţi convenţionale, care reprezintă echivalentul sumei de 750 (șapte sute cincizeci lei) lei.

Se explică lui Mustea Roman că, în conformitate cu art. 34 alin. (3) din Codul contravențional, este în drept să achite jumătate în amenda stabilită, dacă o plăteşte în cel mult 3 (trei) zile lucrătoare de la data aducerii la cunoştinţă a deciziei de aplicare a sancţiunii contravenţionale, iar în acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs, în termen de 15 (cincisprezece) zile, la Curtea de Apel Nord, prin intermediul Judecătoriei Orhei, sediul Rezina.

Președintele ședinței,
judecătorul *semnătura* **Eugeniu Russ**

Copia corespunde originalului,
Judecător *Eugeniu Russ*